



INFORMAČNÍ LISTY 53

ČERVENEC

2000/4

Vychází 7x do roka pro členy SAM 95 zdarma.

President: Radoslav ČÍZEK,
Žilinská 160, 273 01 K.Žehrovice
Zástupce: Zdeněk ANDRÝSEK.
Ludmilina 3, 180 00 Praha 8
Pokladník: Vladimír HORÁK,
K Cihelné 432, 273 01 K.Žehrovice
Předseda
sport. komise: JUDr. Zdeněk SLAPNIČKA.
Na Sádce 193, Praha 4, 149 00
Redakce IL.: Radoslav ČÍZEK

létání, znát počet účastníků, sehnat ceny, diplomy, letové karty, výsledkové tabule a připravit ostatní technické pomůcky. Je v tom dost práce. Už bychom si měli odvyknout se na soutěže přihlašovat, prostě si přijet a zeptat se: kde hraji? Ono by se mohlo stát, že pořadatel, když se mu na danou kategorii nikdo nepřihlásil, nemusí ji vyhlásit. Na to má právo! Ale škoda 5 Kč za korespondák, nebo za zavolení, či mu dát jinak vědět, že s vám má počítat. Dík všem za každou úspěšnou pořadatelskou práci - ale jak dlouho by to asi bavilo hrát si s účastníky na „slepou babu“? A rada pro pořadatele: Zvažte pečlivě na co stačíte, jak se s tím časově vypořádáte v pohodě. Nejsme na Mistrovství světa, na to nezapomeňte, organizujte soutěže tak, aby jste neuštvali soutěžící. Pamatuje, že méně je někdy více.

Rad. Čízek
Prezident SAM 95



Když byly Coupe d'Hiver novinky, létalo v LMK KŽ 30 modelářů. Na snímku dnes 50 letý Pavel Franc dotáčí svůj model.

Rádiové A-dvojky na kladenském letišti

V neděli 2.7 zde byla odlétána letos již šestá soutěž z plánovaných soutěží historiků. V 9.00 byl pořadatel i soutěžící na místě, ale krátce po prezentaci se dalo do deště a prognóza byla že tak bude celý den. Zalezli jsme do aut, dali řeč a čekali co bude dál. V 9.45 přece jen přešlo pršet a krátce nato se vytvořilo průměrné počasí pro tuto kategorii. Při nastupu navrhli Jirka Balej, abychom odzoušeli létat na maximum 4 minuty, každý nový poznamek je velmi cenný. Bylo přihlášeno celkem 8 modelů sedmi účastníků. M. Hořava měl modely dva, druhý bylo samokřídlo Black Hawk poněkud podezřelého roku vzniku.

Vlekalo se 100m šňůrou přímo, pouze M. Hořava a Ing. V. Valenta používali ke vzletu gumiprák. Ukázalo se, že hodně záleží na gumě, ale stejně se jeví uvažovaná délka 20m jako přílišná a bude nutno ji zkrátit va prospěch silonu. K dispozici byly 3 časoměřicí vzdály se dvěma stopkami (druhé pro individuální měření pracovního času) a to: J. Balej, Ing. Z. Vyskočil a s. Machulka, kteří plynule odbavovali všechny účastníky.

V prvním kole zaznamenal maximum M. Hořava jak se Super Neptunem tak i se samokřídlem. S Čápem se připojil ještě J. Netáhlo.

Ve druhém kole letěl maximum je M. Hořava, získával gumiprákem větší výšky.

Třetí kolo bylo ve znamení 3 maxim, nalétal je opět M. Hořava, T. Plaček a J. Netáhlo. Hořava měl tou dobou plná 3 maxima, ale ještě byl ve hře Jarda Netáhlo, kdyby zaletěl za plné. Nestalo se tak.

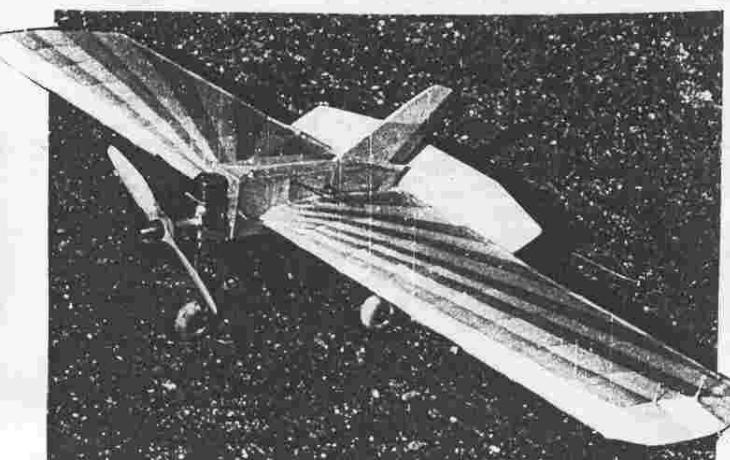
I přes pěkné počasí bylo pozoruhodné přesné přistávání: ze 32 letů přistály modely do malého čtverce celkem 22x do velkého sedly 3x a 5x mimo. Cíli plná úspěšnost byla téměř 70%. Žádné křeče s přistáním, většina byla jako do peřín. I když zdaleka ne všichni měli miniaturní RC vybavení se všechny modely vešly do hmotnosti 500-550g.

pokračování na str. 5

Je možné, aby si jiné, odlišné soutěže uspořádali i soutěžící podle jiných pravidel, než oficiálních, ale litujeme: do seznamu akcí pro rok 2000 nepřidou a také pro ně nebudě místo v IL. Naš kalendář akcí dostanou všichni členové SAMu 95, seznam předáme i zpravodají SAMu 78, aby byli všichni informováni. Veze-li se někdo jen tak na divoká a není ani v jednom SAMu organizován, je nám líto, asi se to nedozví.

Než se rozhodnete pro tu, či onu kategorii, zamyslete se nad dosavadními pravidly, jak je která kategorie oblíbená. Uvádí na příklad kategorii CRC-T, kde je stále méně soutěžících a to se mně nezdá být v pořádku. Počet soutěžících se vejde do počtu prstů jedné ruky a to ještě tam „odskakuje“ Atomáři, je-li CRC-A pořádána současně. Organizačně je to sice možné, ale bez problému to není. Pokud ale vám, nikdo dosud nepodal sportovní komisi nějaký návrh, jak situaci zlepšit. Nemyslete si, že se o tom budeme dohadovat na sněmu, z toho jsme snad už vystroili. Od toho je tu sportovní komise. Jestli nám někde něco v pravidlech nesedí, je to neklamný důkaz, že jsme se nechali unést nesprávným směrem. Mluví se o tom, že soutěžení s RC motoráky s 1ccm motory je oblíbená. Podal snad někdo návrh sportovní komisi, aby byla zavedena i v SAMu 95? Samozřejmě po odsouhlasení návrhu. V tom jsme se dávno shodli - a každého ztraceného roku je škoda.

Pořadatel by měl pokrýt zájem soutěžících o tu, nebo onu kategorii. Musíte je na to nejen včas upozornit, dohodnout se. Není nic zábavného pořádat soutěž 3 kategorií a mit tam nakonec po třech, nebo dvou účastnicích. Pro pořadatele znamená každá akce: sehnat a dohodnout plochu k



Jednoduché upoutané samokřídlo s trupem obdélníkového průřezu a motorem AMA 3.5 vyrobil a velmi úspěšně létal pokladník klubu Vl. Horák



Harold Johnson

Makety na gumenou jsou v USA velmi oblíbené. Na snímku Vince Burton s modelem CESSNA C-34.



Žehrovská chasa s modely A1 se připravuje na nedělní létání v únoru 1956. Zdali si dnes již odrostli tatici vzpomenou jak začínali? Někde těsně za jejich zad by dnes stojí vysoký násep dálnice č. 6.

Ten tmavý čumák patří ŠIRCHÁNU Zd. Formánka, model drží tehdejší kladenská plachtařka Věrka Moravcová. Ty mraky (cumulus cucákus) jsou nefalšované a byly tenkrát zrovna nad kladenským letištěm.

Modely čs družstva (od předu)

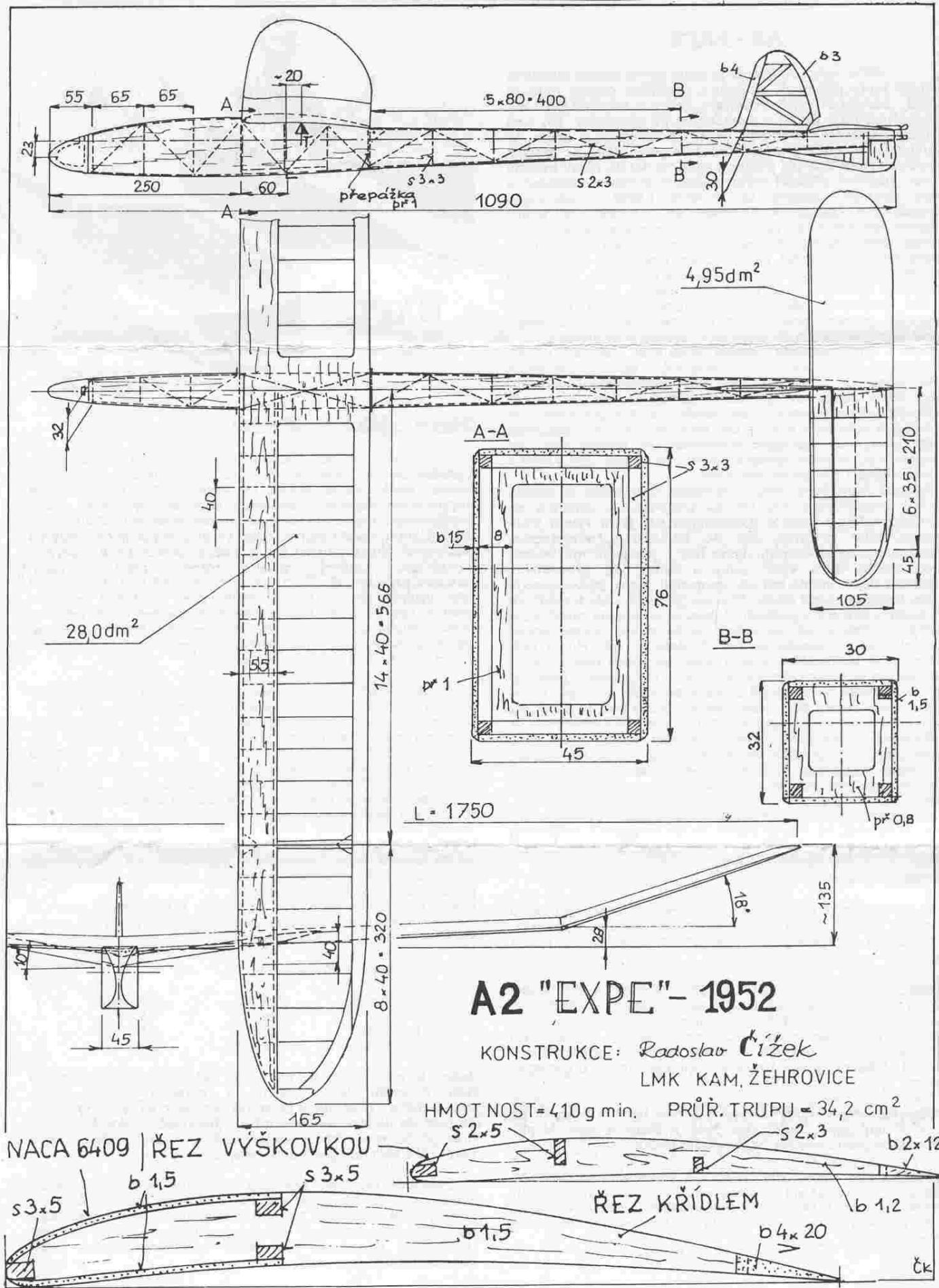
Chrislea - JCL -	J. Cimbura
Chrislea - AKFD -	R. Čížek
Praga I 14 M -	F. Dvořák
Chipmunk -	F. Kratina



Vl. Kostečka a Fr. Chochola proháněli v dobách dávných školní A-jedničky.



V únoru 1952 se létala mezinárodní soutěž maket na 10 km v polském Zakopaném. Létalo se na lankách 11,37 m dlouhých s motory do 2,5 ccm. Zvítězila dvojice Čížek (Chrislea Ace 1) a Dvořák (Praga I 14M). Létalo se na ledě na otevřeném zimním stadionu. Na snímku R. Čížek vede svouji Chrislea Ace při létání po soutěži pro obecenstvo. Všimněte si rohoží na ledě, bez nich by to nešlo.



A2 - EXPE

Vězte, nebo ne, ale už je tomu rovná čtvrtka století co se udál tento příběh. V jednom z dřívějších článků jsem se zmínil působení Ing. Schuberta z Prahy v zehrovském LMK. Schubertovi totiž jezdili k nám nejen na prázdniny, ale i na vikendy. Pani Schubertová odtud pocházela a měla tu maminku. Jméno Ing. Ant. Schuberta jistě znáte ze starých Leteckých Modelářů, byl jedním z průkopníků RC řízení modelů u nás. Tradičně přijížděl svým hráškové zeleným Jaguárem a třemi dcerami. Jednou se doslova přiřítil s anglickým modelářským časopisem Aeromodeller tak brzy, že motor Jaguára měl sotva čas vychladnout. A že má novinku, kterou musím vidět a hned odzkoušet. V Aeromodelleru byl popsán nápad jak údajně zvýšit jednoduchým způsobem na profilech Cx, tedy součinatel vztahu. Šlo o děrový turbulátor. Nijak jsem nepropadl nadšení, principiálně mně vadilo, že když v nose profilu propichám dírky, dojde přece spíše k vyrovnání tlakových poměrů pod a nad profilem. Selským rozumem vzato, kdyby to fungovalo, byla by to bomba jako hrom!

Byla to v době odchodu velkých modelů ze slávy a nové A2 vznikaly jak pecny chleba. Stále bylo s čím létat. Já měl nějak navíc jednu A2, která sice z počátku neměla jméno, ale zato dvoje křídla. Jedny obyčejně běžné stavby a druhé „vylepšené“ balzovým potahem nosové části profilu. Ta obyčejná měla lepší výsledky a také byla lehčí a tak jsem se rozhodl plankovaná křídla poskytnout pro naše aerodynamické bádání. Chci jen připomenout, že jsem očekával od této A2 trochu více, i když v průměru těch 155s nebylo tak málo.

Přelakoval jsem ještě jednou nosovou část křídla a nastalo pečlivé rozměrování, kde se to propichá. S ohledem na hloubku profilu a rozteče jednotlivých dér jsem vybral jehlu doporučeného průměru. Šlo se na věc s mimořádnou pozorností a soustředěním „pana Ing.“ - jak jsme mu tenkrát říkali. Hlídal každý vpich jehly a znovu vše přeměroval. Abychom něco mohli poznat, propichal jsem podle návodu pouze levou polovinu křídla. Navečer jsme za klidu vyrazili. Po kontrolním letu jsem nastavil klapku směrovky na přímý let v naději že větší vztak na levém křidle model trochu přične nakloní a začne kroužit vpravo. Nestalo se tak. Model letěl rádně rovně a přistál na vrbě u rybníčka poblíž cihelný. Visel tam jen tak na čestné slovo a při pokusu o vyprostění jsem byl úspěšný: model se překlopil a spadl do vody. Vyklepat vodu, utřít a doma usušit byla další činnost. Druhý den se s pokusy pokračovalo, ale stejně neúspěšně. Důvod neúspěchu jsme se nedopatrával a tak jsme experimentování vzdali, snad jsme někde zapomněli předtím pozdravit. Ví bůh na jakém modelu to údajně fungovalo. Porážku jsme přijali sportovně, není vždycky posvícení. Stejně mně dodnes nikdo nepřesvědčil, že taková věc funguje.

O rok později jsem použil křídlo a narovenanou výškovku pro motoráčka AMA 54 (název nemá nic společného s americkou modelářskou asociací AMA), ale o tom až příště.

Technický popis

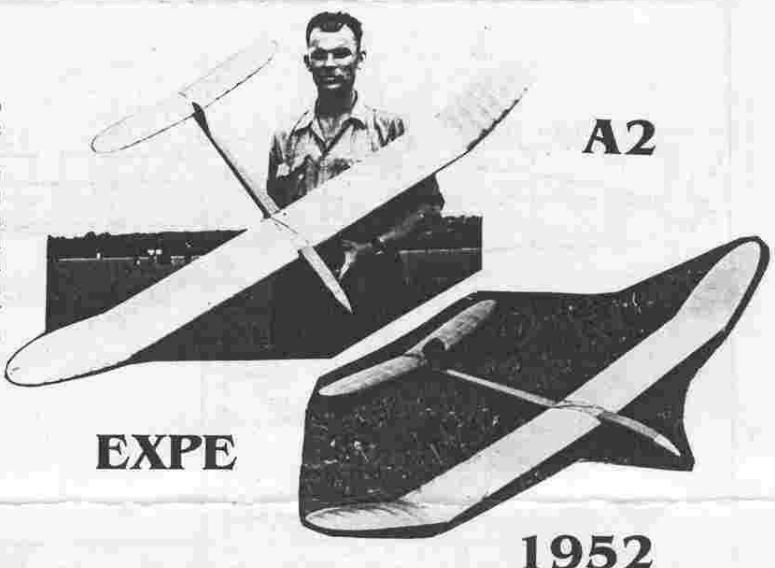
Trup byl slepen ze dvou bočnic ze smrkových podélníků 3x3 a rozpěrek 2x3. Kostra byla potažena balzou 1,5 mm, přebroušena a přesto papírový potah. Třídláhlá hlavice byla z lipy.

Křídlo bylo obdélníkové s elliptickým zakončením uši. Jediný nosník ze dvou smrkových lišť 3x5 se stojinami z překližky 0,6 mm. Profil NACA 6409 byl po celém rozpětí. Nosová část až k nosníku byla plankovaná 1,5 mm balzou. Křídlo bylo dvoudílné, spojené uprostřed volnými vložkami 2x překližka 2 mm a 1x hliníkový plech 1 mm. K trupu bylo křídlo připevněno gumou.

Směrovka - horní dil byl slepen z 3 mm balzy a přilepen na horní stranu trupu. Dolní část byla z balzy 4 mm, klapka balzová, ovládaná lankem od dvojitého háčku.

Výškovka byla rovněž obdélníková s elliptickým zakončením. Byla celobalzová až na 2 přesazené lišty, které nahrazovaly nosník. Profil byl 8,5% vlastní. Determalizátor systém Goldberg - při vyklopení se výškovka opřela do skosení v horním dilu směrovky

R. Čížek



Show - jako podívaná

Asi jsme si představovali pod tímto pojmem víc. Vydařilo se ale nějak jen to předloňské létání ve Slaném, loňské padlo vinou počasi A letošní? Nic moc. Několik nepříznivých okolností. Malá účast, ač soutěž byla rádně a včas naplánována. Kdo mohl tušit, že jimi organizátoři (SAMu 95?) si udělají jinou soutěž samozřejmě ve stejný čas jinde. Tedy na Kladenské letiště dojelo jen 5 pilotů. Jeden se v důsledku záhadného rušení zřítil těsně před soutěží, nakonec před ukončením 2. letu soutěž vzdal i Zd. Andrysek. K této vzniklé situaci přispěl především zastavený bublající traktor, kde se traktorista v nejméně vhodném místě a stal se divákem. Padla tak komunikace pilot-bodovači, chyba organizační byla i v tom, že oba byli daleko od sebe.

Tuto minisoutěž vyhrál M. Hořava z Kladna s motoráčkem který vytvořil Zdeněk Formánek, kladenský Aeroklubák. Od snů k ultralightům byla cesta dlouhá skoro 45 let. Ale Zdeněk zhmotnil svůj stroj do modelu jehož název vyjadřoval vše: "Běžník pocestný" Navrhl i postavil, ale nebyl to soutěžní motoráček pro tehdy platná pravidla. M. Hořava ukázal, že už s koly průměru 70 mm se dá nejen bezpečně vzléhat, ale i hezky přistávat. Druhý J. Plaček z Prahy odlétal soutěž s modelem START, což není ideální model pro toto létání, dvojitě lomení křídla při bočním větru způsobovalo příčné kyvání. Brožův SATIR byl poháněn elektromotorem, ale výkon motoru nebyl dostatečný a přestože počasi bylo opravdu „jako lat“, těžko se tento tlustý a relativně těžký model prosazoval proti větru. Z. Andrysek létal s americkým modelem TORPEDO s motorem s jiskřivou svíčkou a řízeným předstihem. Velmi pěkné vzlety ze země, správný model pro tento druh létání.

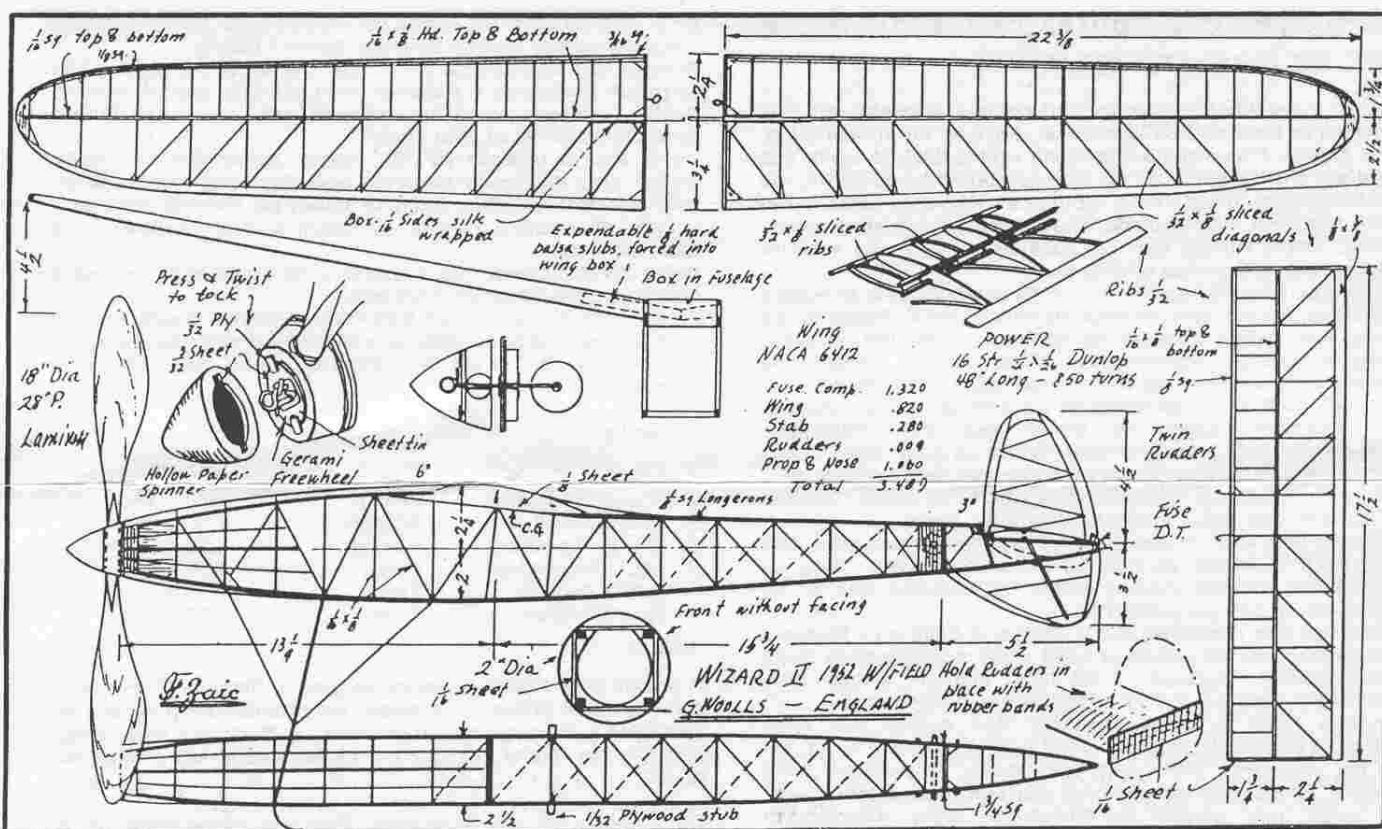
Výsledky byly následující:

1. Hořava Miloslav	Běžník	263 bodů
2. Plaček Jiří	Start	242
3. Brož František	Satir	216
4. Andrysek Zdeněk	Torpedo	178

Jedno je potřeba udělat urychleně (už se stalo). Pravidla pro tuto kategorii jsou celkem v pořádku, ovšem přilis „telegrafická“, málo říkají co se po pilotovi chce a jak má létat. Je potřeba napsat novou partituru, bodovači i pilot musí vždy hrát podle přesných a stejných not. Tepřve potom bude potěšení z této kategorie odpovidající.

Doproručení: nestavte pro tuto kategorii modely motoricky slabé, bude se v každém případě vzléhat ze země. Počítejte s motory ne slabšími než 3,5 ccm. Návrh úpravy pravidel počítá s ohledem na hodnocený manévr s ohledem na jeho složitost (koeficient) a způsob provedení. Sportovní komise návrh posoudí během července.

R. Čížek



Wakefield WIZARD II Anglicana

G.WOOLSEY

V roce 1952 se létalo MS kategorie Wakefield ve švédském Norköppingu. Počasi nic moc, déšť a silný vítr. Nás LM 10/52 přináší jen velmi skromný sloupek, který vyzdvihuje, hlavně, že Američané a Anglicané nebyli úspěšni. Tehdy se létaly pouze 3 lety, zvítězili Švédové Blomgren a Nilbom. Američan Joe Bilgri obsadil paté místo časem přes 11 minut, průměrem téměř 232s. Ještě 9. Evans z družstva V. Británie měl průměrný čas 207s. Chci jen připomenout, že jsem oba tyto hochy osobně znal a že něco uměli. Někde za nimi zůstal Brit G. Woolls se svým modelem, který představujeme.

Technický popis

Trup byl příhradový, před křídlem ještě přetažený lištami, které se sbíhaly ke kruhové přepážce vpředu. V místě křídla bylo zaledněno pomocné žebro křídla. Podvozek tvořily 2 ocelové dráty, dole ohnuté. Podvozek neměl kola.

Křídlo bylo dvoudílné, lichoběžníkové. Poměrně tlustý profil NACA 6412 umožňoval použít jediný nosník. Křídlo se nasazovalo k trupu na ploché kolíky z tvrdé balzy. Křídlo mělo mimo hlavních žeber v nosové části ještě polozebra a v části za nosníkem diagonální výztuhy v každém poli. Křídla byla držena k trupu gumovým okem zavěšeným na háčky.

Kormidla - trup byl zespodu zakončen pevnou směrovkou. Další 2 směrovky byly upevněny gumou na konce výškovky. Výškovka byla obdélníková s tenkým nosným profilem. Zajímavé bylo seržení: Křídlo bylo k ose trupu v pozici +6°, výškovka +3°. Celkový úhel tedy byl v mezích zvyklosti +5°. Těžiste bylo trochu za 50% hĺbky křídla.

Pohon - tehdy nebyly svazky nijak omezeny. Z toho také lze usuzovat na dlouhé časy. Vrtuli průměru 457/710 (velké stoupání) poháněl svazek 14 pramenů Dunlop 1/4x1/24" o celkové délce 1220 mm. Do svazku se totiž dočkal 850 otáček. Vrtule byla laminovaná z balzy, volnoběžka.

Já vím, že si tento Wakefield nepostavíte. Berte to jako otevřené okénko do časů před 48 lety.

R. Čížek

Letecko- modelářský klub MAMBA v Bohuňovicích
oznámuje, že uspořádá v roce 2000 tyto soutěže:

- 6.7. - Memoriál Mirka Pospíšila - CRC-A
29.7. Memoriál Vladimíra Maška - ARC
9.9. - MAMBA G- Cup - modely na gumu BV1

Létá se podle pravidel SAM 78.

Spojení: Ivo Hanák, Bohuňovice 662 PŠČ 783 14
tel. 068/5389100, mobil 0602/708505

Radiové A-dvojky pokračování ze str. 1

Výsledky

1. Hořava Miloslav	Super Neptun	840
2. Netáhlík Jaroslav	Čáp	777
3. Plaček Tomáš	Spartak	762
4. Horák Vladimír	Čáp	705
5. Macháček Jaroslav	Žralok	699
6. Ing. Valenta Vlad.	Mira	697
7. Plaček Ondřej Spartak		694
8. Hořava Miloslav	Black Hawk	692

I když Hořavovo samokřídlo skončilo jen o málo sekund jako poslední, jeho pilot nám předvedl vyspělou pilotáž tak nezvyklého stroje.

Z malé Popelky nám vyřůstá (i když zatím přes menší účast) velmi oblíbená kategorie velikostně srovnatelných větrovů. Není zde rušicího vjemu, že RC je nějak na závadu. Vlek je věrný jako za dávna, rovněž i let. Dobře vytrimované modely doslova létají samy. A přistáváte poblíž místa vzetku. Kde prosím je možné létat A2 volně v červenci? Přijměte prosim všichni příznivci volného letu toto jako pomoc řešit situaci, ne jako brzdu. Jsme na každém plácku trpěli jako hosté, nic víc. Tak se už jednou této situaci musíme přizpůsobit.

Létání řídil, výhodnotil, diplomy a ceny rozdělil R. Čížek

Letní sdružená soutěž historiků ARC a CRC na kladenském letišti

I nečekané věci se dají při dobré vůli vyřešit. Dokázal to náčelník kladenského Aeroklubu, když se na sobotu 24.6. sešly 2 akce. Plánovaná a schválená soutěž SAM 95 a pro nás nečekaný letecký den. Ten byl sice na horním konci letiště, ale s vystoupením modelářů a obava z nějakého nešťastného střetu frekvencí byla nasnadě. Navíc pochopitelně silný provoz letadel. Takže letecký den byl začátkem ve 14 hodin a do té doby jsme museli scénu vyklidit i my.

Ten den se létala kategorie ARC. Většina plochy byla posekaná a sklizená, ale vítr jako na potvorou foukal napříč. Pořadatelé minus byla špatná domluva se zajištěním vlastního navijáku. Výpomoc poskytl kamarádsky Vláďa Pergler. Dostatečná rychlosť větru umožňovala větším modelům i ruční vleky. Účast 16 modelů v této kategorii budeme asi muset přijmout jako normální, zájem je menší než dřív. Příjemným překvapením byly 3 nové větroně Žehrovice II, ze stáje rodiny Plačků. Po roce rekovalessence se objevil stejný model Jirky Baleje. Nechyběli ani letos přátelé ze SRN, ale až na Huckeho Širchána neměly jejich menší modely velké šance.

V prvním kole letěl naplněn VI. Pergler s Moswem, přes 300 ještě letěl T. Plaček se Spartakem, J. Plaček a J. Balej se Žehrovicemi. Ostatní modely zaletely od Huckeho 283 až po výkony kolem 100 s tím poslední.

Ve druhém kole opakovali 340 J. Plaček, J. Balej a VI. Pergler s Archenopterixem (to jméno si snad nikdy nezapamatují) těsně sledovanými O. Plačkem s KZ II, T. Plačkem s časy 336, Valentovým Albatrosem 293 a Horákovým Sokolem 292. I ostatní borci si mírně polepšili. Tou dobou byla ještě teoretická naděje, že bychom mohli ještě odlétat 3. i 4. let, ale čas byl neúprosný. Proto bylo rozhodnuto, že se poletí ještě pouze 3. let a soutěž se vyhodnotí součtem všech 3 letů.

Ve třetím letu zaválel T. Plaček se svým A-dvojkovým Spartakem a ani bod pozadu nezustál jeho otec Jiří: oba za 340. Do plných scházel J. Balejovi pouze 3 sec. S. Machulka s Kánětem zaletěl cenných 330, ale jinak všechny ostatní lety byly pod 300 sec.

Den rozhodně neměl jinak dobrý Brožův Kondor, ani jednou se nedostal nad 3 min.

Zde jsou výsledky:

1. Plaček Jiří	Žehrovice II	1020
2. Balej Jiří	Žehrovice II	990
3. Plaček Tomáš	Spartak	898
4. Hucke Andreas	Širchan	854
5. Plaček Ondřej	Žehrovice II	817
6. Pergler Vladimír	Moswey	739
7. Pergler Vladimír	Archenopterix	715
8. Bartl Frank	Uborka	702
9. Plaček Tomáš	Žehrovice II	687
10. Machulka Stanislav	Káně	686
11. Valenta Vladimír	Albatros	639
12. Horák Vladimír	Sokol	612
13. Plaček Ondřej	Spartak	517
14. Macků Miroslav	Káně	506
15. Soltner Fritz	Gonser	421
16. Brož František	Kondor	393

Soutěž řídil kladenský Mila Hořava, výsledky zpracoval R. Čížek, časoměříci VI. Kostečka a Fr. Švarc.

Neděle 25.6. - CRC

Opět v 9.00 ráno. Letiště trochu vyčerpané předchozím leteckým dnem připadalo v tuto hodinu trochu ospale. Zamračeno, přesně jak nám předpověděla televizní rosníčka plachtařka Zárybnická. Zamlela do toho trochu deště, misty kroupy. Výhled méně než radostný.

Účastníci se sjízděli většinou na poslední chvíli, ale dostali startovní karty a museli se pochlubit s čím poletí. Takže než sestavili modely už byl přehled: CRC-T - 5, CRC-A - 6 a CRC-E - 7.

CRC-E

Zahájili jsme jako vždy kategorii touto kategorii, aby hoši mohli ihned po letu nabíjet. Kanály umožnily let 4 modelů najednou. V prvním kole zaletěl za plně G. Bulín se Startem a P. Hlavka s Brigadierem. Dvořákův Netopýr sedl vedle. Hucke, Brož a Valenta měli lety pod 200s.

Ve 2. kole za plně, ale pouze do velkého sedl Jediný Kostečka. Vedle posedaly modely Dvořáka, Bulína i Hlavky.

Těsným rozdílem skončil ve 3. kole Dvořák 336 a Hlavka 335 za plným Kostečkou a Bulímem, kteří sedli do malého čtverce. Hucke i Valenta si trochu polepšili, ale na stihání Bulína, Kostečky a Hlavky už bylo pozdě.

Ve 4. letu si polepšil za 330 Hucke, stejně letěl i Valenta. Jediné plné maximum předvedl opět Kostečka. Dvořák škrtil svůj nejslabší let 270s, Bulín se musel při maximu spokojit a velkým čtvercem a Hlavka se musel spokojit s 294, které nakonec škrtil.

Píši o CRC-E uceleně, ale nezahálelo se a pokud to frekvence dovolila, létali i Atomáři a termika.

Scéna byla tou dobou již lemovány složitými útvary černých mraků a na západě i severu se v dálce táhly jako těžké záclony pruhy deště. Jenom my jsme létali v jakémisi kotli, kde zatím nepršelo.

Výsledky :

1. Ing. Bulín Gustav	Start	1010 (+300)
2. Kostečka Vladimír	Viking	1010 (+240)
3. Hlavka Pavel	Brigadier	975
4. Dvořák František	Netopýr	936
5. Ing. Valenta Vlad.	Mura	877
6. Hucke Andreas	XL-43	813
7. Brož František	Satyr	418

CRC-A

V prvním kole zahájil razantně za plně J. Netáhlo. M. Macků s Juniorem měl pouze o 1s méně, ale promaštěná přepážka se vyvrátila i s motorem a bylo dolétáno. J. Macháček měl rovněž plný čas, ale čtverec byl vytýčen o kousek vedle než jeho Sirius přistál.

Do 2. kola šlo jen 5 modelů. Plný čas zaznamenal nejen Netáhlo s Vegou 7 ale i Macháček se Siriusem. Ostatní 3 lety byly slabší.

Ve 3. kole zaznamenal Netáhlo i Macháček po 420, Brož 386 a Macků 398. Macháček nebodoval za přistání 2x, Netáhlo jen jednou a to rozhodlo.

Výsledky:

2. Macháček Jaroslav	Sirius	880
3. Macků Miroslav	Komár	748
4. Brož František	Mura	612
5. Hořava Miloslav	Neptun	558
6. Macků Miroslav	Junior	420(jen 1. let)

CRC-T

Průběžně odlétalo všech pět modelů, vždy s nejlepším časem pro J. Plačka létajícího se Startem. Ondra Plaček měl v prvním kole maximum, ale potom šel stále dolů. Přesto předstihl o několik sekund J. Baleje. Do 3. kola chyběl jen čas O. Plačka, kterého vynhal dešt. Naše oáza pohody byla ta tam a všichni prchli do aut. Dešt? Něco jako když jste s autem v myci lince! Po dešti odlétli slabě už jen Ondra Plaček chybějící let a všichni se shodli na tom, aby byla soutěž této kategorie po třetím kole ukončena se součtem všech 3 letů.

Výsledky:

1. Plaček Jiří	Start	889
2. Plaček Ondřej	Start	750
3. Balej Jiří	Fly Baby	713
4. Plaček Tomáš	Playboy	611
5. Hořava Miloslav	Neptun	349

Hlavní RC motorová kategorie CRC-T se stala Popelkou. Nemyslím že je správné, aby tomu bylo na trvalo. Máte-li někdo dobrý nápad, jak situaci zlepšit, ozvěte se.

Soutěž řídil a výsledky zpracoval R. Čížek, časoměříci: VI. Horák, Ing. Z. Vyskočil, St. Machulka a Jan Kypta z východočeského kraje, který si odskočil z lázeňské léčby z Teplic na kladenské letiště.

Snad soutěž nebyla nijak oslnivá, ale organizačně celkem proběhla hladce a při odjezdu nebylo plačících

R. Čížek